

Aikojensa alussa pääasiassa alapäähän keskittyneestä lehdykästä Sladdista on kasvanassa ihan hyvä sarjakuvalehti. Muista omakustanteista poiketen Sladdin sarjojen puutteena ei ole juonten köyhyys vaan piirrostyön alkeellisuus. Ja sehän on vain hyvä: harvemmin kehitty ihmisellä mielikuvitus kuin piirtämisen jalo taito.

Parasta uudessa Sladdissa on Sekatavarat-sarja, joka on yhdeksänsivuinen strippisalaatti banaaneista, munkeista, partakoneenteristä ja penneistä ja monista muista, sekä Mickey Spillane-pohjainen kuolema keskiyöllä.

Sairaalla tavalla omaperäinen on myös eräs sairaskertomus, mutta ilmaisumuotona sarjakuvakin on varmasti eräs hyvä terapian muoto. Hyppy-sarjan ruudut ovat luultavasti sekaisin tai sitten hivenen väärin piirretyt, jotta siitä ymmärtäisi mitään; vai mitä, Sladdi?

Hyvä Sladdi! Lehti on kasvanut ilahduttavasti ulos sukupuolieliimistä ja jatkaa matkaansa ylöspäin kohti aivosoluja, joissa riittää paljon enemmän koluamista kuin muualla.

Sekatavarat 2

© Wiemäri Syntikaatti

